

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316200387
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4316200387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., IČO: 36 854 140, Michalská 18, 815 63 Bratislava, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., IČO: 47 239 921, Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, proti žalovanej: Bc. O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. S. XXX, o zaplatenie 10.032,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 11C/8/2016- 108 zo dňa 3. septembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolačím súdom rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1, § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na obsah žaloby, ktorou žalobca žiadal od žalovanej zaplatenie sumy 10 032,91 eura, úrok 10,90% ročne, úrok vo výške 3 175,81 eura, úrok vo výške 9,90 % ročne zo sumy 9887,67 eura od 1.12.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 2783,90 eura, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 13 208,72 eura od 1.12.2015 do zaplatenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že so žalovanou uzavreli 29.6.2012 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda (ďalej ako „Zmluva o bežnom účte“). Dňa 2.7.2012 uzatvorili Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXR (ďalej aj ako „Zmluva“), podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej sumu 10000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 120 mesačných splátkach, splatných vždy k 27. dňu v mesiaci, počnúc dňom 27.7.2012, vo výške 131,53 eura. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazala v Zmluve, v dôsledku čoho žalobca, v súlade s ustanoveniami bodu 9.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy ku dňu 27.1.2013. Žalobca mal nárok úročiť nesplatenú istinu úveru po termíne splatnosti úrokovou sadzbou dohodnutou v Zmluve, t.j. úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % ročne popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne a ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou, (napríklad kapitalizované úroky, poplatky) úročiť sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne. Žalobca evidoval ku dňu 30.11.2015 voči žalovanej pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy spolu vo výške 15 992,62 eura, ktorú predstavuje: istina vo výške 9887,67 eura, úrok vo výške 3175,81 eura vyčíslený ku dňu 30.11.2015, úrok z omeškania vo výške 2783,90 eura vyčíslený k 30.11.2015, neuhradené poplatky vo výške 145,24 eura.

1.2 Súd prvej inštancie vydal dňa 10.6.2016 pod č. k. 11C/8/2016-25 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom namietala výšku uplatneného nároku žalobcu, keď dlžná časť úveru je

podľa nej nižšia ako suma 10 032,91 eura a nesprávne je podľa nej vypočítaný aj úrok vo výške 3175,81 eura. Zároveň vzniesla aj námietku premlčania vymáhaného nároku.

1.3 Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, pričom považoval za nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR dňa 02.07.2012, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko bola uzavretá medzi dlžníkom ako osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom, právnickou osobou, ktorá poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu, súd v prvom rade skúmal, či námietka premlčania je žalovanou vznesená dôvodne. V danom prípade, keďže ide medzi stranami sporu o právny vzťah vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy, použijú sa na posúdenie dôvodnosti námietky premlčania nároku žalobcu ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 28.1.2013 vyplynulo, že žalobca žalovanej oznámil zosplatnenie celej svojej pohľadávky z úveru dňom 27.1.2013. Súd prvej inštancie uviedol, že z oznámenia žalobcu nevyplýva, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky dlh žalovanej zosplatnil. Na pojednávaní žalobca uviedol, že žalobca zosplatnil úver pre splátku, s ktorou bola v omeškaní žalovaná ku dňu 27.10.2012. Z prehľadu splácania mal súd za zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou ku dňu 27.10.2012. Dodal, že žalobca mal právo dlh zosplatniť a žiadať splnenie celej pohľadávky, keďže v Obchodných podmienkach v bode 9.1 bolo dohodnuté, že Banka je oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomným oznámením Banky odoslaným Dlžníkovi/spoludlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený, ak nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo Zmluvy voči Banke. Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonávať v splátkach, žalobca bol oprávnený podľa § 53 ods. 9 OZ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky splatnej k 27.10.2012, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Upozornenie žalovanej na uplatnenie tohto práva vyplýva z upozornenia žalobcu vo výzve zo dňa 6.12.2012 (posledná výzva na zaplatenie dlžnej splátky) adresovanej žalovanej.

1.4 Súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnym stanoviskom žalobcu, že ak veriteľ určí predčasnú splatnosť, premlčanie sa riadi odo dňa splatnosti naposledy splatnej splátky a že len kvôli nezaplaceniu naposledy splatnej splátky mohol žalobca určiť predčasnú splatnosť. V tomto smere súd poukázal na to, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh, obsahuje § 103 vety druhej OZ osobitne právnu úpravu pre začatie plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V danom prípade, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej k 27.10.2012, a preto začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie zosplatneného úveru odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. od dňa 27.10.2012 a uplynula dňa 27.10.2015. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu si žalobca uplatnil žalobou na začatie konania podanou na súde dňa 11.1.2016, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na súde. Pretože žalovaná namietala premlčanie nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy, súd na jej námietku premlčania musel prihliadnuť a žalobu zamietol. Žalovaná mala v konaní úplný procesný úspech, preto súd rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

1. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm f) a h) CSP. Poukázal na ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Z dikcie zákona vyplýva, že ak žalobca ako veriteľ nevyužije toto svoje právo prestane bežať trojročná premlčacia doba pre celý zostávajúci dlh. Jednotlivé splátky sa tak opäť premlčujú samostatne v trojročnej premlčacej dobe. Ak niektorá následná splátka nebola splnená, začne opäť bežať trojročná premlčacia doba pre zostatok dlhu ako celku. Z uvedeného dôvodu žalobca ako veriteľ nemohol určiť predčasnú splatnosť v mesiaci apríl 2014 pre nezaplatenie splátky, ktorá bola splatná v mesiaci august 2013, nakoľko medzičasom boli dojednané splátky splatné v ďalších mesiacoch. Uviedol, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka výslovne bráni takémuto zosplatneniu, lebo toto právo veriteľ stratil dňom splatnosti ďalšej splátky. Veriteľ tak môže toto právo uplatniť len pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2013. Žalobca až do určenia predčasnej splatnosti nemohol žiadať splátky splatné v

budúcnosti. Poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že zákonodarca zakotvil predmetné ustanovenie s cieľom ochrániť spotrebiteľa, aby nemohol byť sankcionovaný pri omeškaní kratšom ako 3 mesiace. Je však dôležité dodať, že toto ustanovenie žiadnym spôsobom neskracuje premlčaciu dobu, ktorá aj naďalej zostáva trojročná. V prípade núteného zákonného čakania na určenie predčasnej splatnosti sa rovnako nemôže počítať premlčacia doba odo dňa splatnosti prvej omeškanej splátky (čomu bráni i samo ustanovenie § 565), ale odo dňa splatnosti naposledy splatnej splátky za predpokladu, že veriteľ určí predčasnú splatnosť ihneď po uplynutí troch mesiacov, v opačnom prípade by premlčacia doba nebola trojročná ale 2 roky 9 mesiacov, čo by bolo v priamom rozpore s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Ak veriteľ určí predčasnú splatnosť po uplynutí dlhšieho času, premlčanie zostávajúceho dlhu sa riadi odo dňa splatnosti naposledy splatnej splátky. Zastal názor, že právo žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť nie je možné ani extenzívnym výkladom vykladať ako jeho povinnosť, rovnako tak ani konajúci súd nemôže späťne vyhlásiť predčasnú splatnosť skôr, ako tento prejav vôle učinil žalobca. Poukázal na závery NS SR v rozhodnutí 4Cdo/75/2007, NS ČR v rozhodnutí 21Cdo/426/2005, ako aj uznesenie KS v Nitre sp.zn. 9Co/167/2018 zo dňa 28.09.2018.

2. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

4. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. Podľa § 387 ods.2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Ak má odvolací súd za to, že prvoinštančný súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

6. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 103, jeho druhej vety, Občianskeho zákonníka je zrejmé, že toto ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky.

8. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nárok žalobcu na plnenie uplatnený podanou žalobou dňa 11.01.2016 je premlčaný, čo viedlo k zamietnutiu podanej žaloby. Pri posudzovaní plynutia premlčacej doby, najmä jeho počiatku, súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovenia § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka. Medzi stranami konania nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005021345R dňa 02.07.2012, ako aj to, že vzhľadom na postavenie žalobcu ako dodávateľa a žalovanú ako spotrebiteľa ide o spotrebiteľskú

úver, na ktorý je potrebné aplikovať právnu úpravu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Sporným ďalej nebolo ani to, že žalobca na základe predmetného úveru poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ako aj to, že žalovaná bola zo splnením dlhu v omeškaní viac ako tri mesiace, v dôsledku čoho žalobca platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

9. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že vo vzťahu k posúdeniu prípadného premlčania pohľadávky nie je možné vychádzať z ust. 103 OZ, pretože ustanovenie § 565 OZ výslovne bráni zosplatneniu pre nezaplatenie skoršej splatnej splátky, pričom toto právo veriteľ stratil dňom splatnosti ďalšej splátky. V tomto prípade veriteľ mohol toto právo uplatniť len pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2013. Odvolací súd však nesúhlasí s argumentáciou žalobcu poukazujúc na ustanovenie § 103 OZ, podľa ktorého pri dohodnutom plnení v splátkach, plyní premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 OZ musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatnenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 OZ nevyužije, plyní premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 OZ druhá veta).

10. Odvolací súd uvádza, že žalobca platne a súladne s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ zosplatnil celý dlh ku dňu 27.01.2013, keď dňa 06.12.2012 upozornil žalovanú na jej omeškanie s plnením jednotlivých splátok viac ako tri mesiace a súčasne ju vyzval k úhrade zameškaných splátok v sume 472, 26 eura, pričom žalovaná napriek predmetnej výzve svoj záväzok vyplývajúci zo záväzkovoprávného vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere nesplnila. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná ku dňu doručenia výzvy žalobcu zo dňa 06.12.2012 bola v omeškaní viac ako 3 mesiace resp. žalovaná riadne neuhradila splátku splatnú v septembri 2012.

11. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby celého úveru (v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru) je v prvom rade nevyhnutné diferencovať medzi okamihom vyhlásenia zročnosti úveru zo strany veriteľa a okamihom, ktorým nastáva zročnosť celého úveru. Veriteľ okamihom vyhlásenia zročnosti úveru rešpektujúc zákonné podmienky pre daný postup podľa ustanovení § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ poukazuje na skutočnosť, že došlo z jeho strany k uplatneniu predmetného inštitútu, resp. jeho oprávnenia z dôvodu riadneho a včasného neplnenia jeho pohľadávky zo strany dlžníka, avšak daný úkon (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) veriteľa má len deklaratórne, osvedčujúce účinky s tým, že ho nemožno spájať resp. stotožňovať s okamihom, ktorým nastáva zročnosť samotného úveru. Z uvedeného je zrejmé, že okamihom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako úkonu ktorým si veriteľ uplatňuje svoje oprávnenie podľa § 565 OZ, nenastáva súčasne aj samotná zročnosť celého úveru, pretože naopak tá sa viaže ku dňu zročnosti nesplnenej splátky, ktorá zapríčinila, resp. bola konštitutívnou príčinou zosplatnenia dlhu (§ 103 OZ druhá veta), preto je nevyhnutné začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty viazať na predmetný okamih.

12. V konaní nebolo sporné, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 27.10.2012. Začiatkom plynutia premlčacej lehoty je deň 28.10.2012 ako nasledujúci deň po splatnosti splátky, v súvislosti s omeškaním ktorej došlo k splatnosti celého dlhu, a uplynula dňa 28.10.2015. Odvolací súd má z obsahu spisu preukázané, že zročnosť celého úveru bola vyhlásená ku dňu 27.01.2013 s tým, že splátka pre ktorú bola vyhlásená a od ktorej začína plynúť premlčacia lehota bola splatná tri mesiace vopred, t. j. dňa 27.10.2012. Žalobca doručil svoj návrh na súd dňa 11.01.2016 a premlčacia lehota uplynula dňa 28.10.2015, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobca neuplatnil svoj nárok v trojročnej premlčacej lehote.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, avšak tieto trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).